Hvaležno je prejeti NOVO ŽIVLJENJE!

Boris Vene je bil nekdaj uspešen podjetnik in je avtor več knjižnih uspešnic, pri nas in v tujini. Najbolj znana med njimi je Iz dnevnika novodobnega milijonarja … ali bogastvo je v nas. Potem pa se je moral soočiti s hudo diagnozo, najprej kožnim karcinomom, nekaj mesecev pozneje pa še s hujšo obliko raka, malignim melanomom. To mu je zelo spremenilo življenje. Pri njegovi ozdravitvi je imela pomembno vlogo tudi Gersonova terapija s sveže iztisnjenimi sokovi in vse, kar narekuje njegov protokol zdravljenja. Danes Boris Vene živi drugače. Spoznal je, kaj je njegova prava pot v življenju, kaj ga resnično osrečuje in izpolnjuje. Poklicne cilje in željo po uveljavitvi v poslovnem svetu je zamenjal za mirno družinsko življenje. Dela le še v okviru manjšega družinskega podjetja, z njegovo pomočjo, pravi, deli svoje življenjske izkušnje, spoznanja in praktične postopke na področju celovitega zdravja.

Tekst: **R. U.,** foto: **IZTOK DIMC**

Boris Vene o tem, kako je premagal raka in Gersonovi terapiji

»Že starodavni modreci so govorili, da obstajata samo dve sili: ljubezen in strah ter njune različice. Danes znanost dokazuje, da je večina bolezni psihosomatskega izvora; navaja celo podatke, od 90 do 95 odstotkov. To pomeni, da stres v najrazličnejših oblikah tako 'razrahlja' telo, da to ne more več vzdrževati običajnih procesov za obnovo in rast. Celice se dobesedno zaprejo. Torej lahko rečem, da je bil vzrok, ki me je pripeljal do bolezni, specifična oblika razmišljanja in delovanja. Mislim, da sem to izkušnjo zelo potreboval – čeprav se to sliši čudno – saj me je korenito spremenila, okrepila in v bistvu postavila na prave življenjske tirnice. Sicer sem že prej živel dokaj zdravo in aktivno. Bil sem dejaven športnik in podjetnik, izvajal sem številne projekte. Nikoli nisem pil, kadil, jemal tablet. Veliko sem potoval z družino, se zdravo prehranjeval, redno sem se ukvarjal z osebno rastjo. Imel sem dokaj visoko razvito zavest in iskal sem ravnotežje ter harmonijo na vseh ravneh,« pripoveduje Boris Vene.

Huda diagnoza

Nato se je moral soočiti s hudo boleznijo. »Prvo diagnozo raka, karcinom na koži, sem dobil po vrnitvi s poslovnega potovanja v Ameriki. Nekaj mesecev zatem pa sem zbolel še za dosti hujšo obliko, malignim melanomom, pri tem ima marsikateri pacient pred seboj le še pol leta življenja. Na začetku bolezni nisem jemal kot grožnjo, temveč kot izziv oziroma 'projekt'. Tedaj sem bolezen dojemal bolj kot oviro, ki jo moram čim prej premagati, da se lahko vrnem na staro pot. Zato sem iskal zdraviteljsko metodo, ki bi zahtevala čim manj časa in truda, oziroma ob kateri bi lahko čim bolj ohranjal stari slog življenja. Še vedno sem imel enake želje in življenjske cilje, ničesar v življenju nisem nameraval spremeniti.«

Sprememba

Šele sčasoma, pripoveduje, mu je postalo jasno, da je namen bolezni, ki ogroža življenje, globlji. »Spoznal sem, da rešitev ne bo tako enostavna in da ji bom moral nameniti več energije oziroma se ji bolj posvetiti. Tudi dejansko stanje mi je kazalo to pot: preizkusil sem domala vse metode, ki so se mi zdele smiselne, a nobena ni bila uspešna. Seveda sem se jih loteval površno, le na fizični ravni. V bistvu sem se upiral spremembi tri leta – ves čas sem iskal nekaj 'za zraven', kar me bo pozdravilo. Stanje pa se mi je slabšalo in bolezen je s kože napredovala v notranjost telesa. Takrat se je moj pogled na bolezen kot na izziv spremenil – prežel me je globok strah. Predramil sem se. Bil sem na križišču in imel sem samo dve možnosti: ali opustim večino stvari, ki sem se jih dotlej oklepal, ter postavim svoje življenje na nove temelje, ali pa me ne bo več. Korenito sem moral spremeniti svoje razmišljanje, čustvovanje, vedenje in delovanje. Če se danes ozrem na to izkušnjo, vidim, da je bila to edina možnost, da se spremenim. Kot profesionalni športnik in poslovnež sem imel zelo močno voljo, disciplino ter močno duševno energijo. Če bi se mi pripetilo kar koli drugega, če bi doživel, na primer, krizo na področju odnosov ali financ, ne bi opustil dotedanjega življenja, temveč ravno nasprotno, še bolj bi se zakopal v delo.«

Začeti je bilo treba znova

Kdaj se je začelo zanj resnično zdravljenje? »Takrat, ko sem bil pripravljen trezno pogledati na zadevo, opustiti določene stvari in sprejeti spremembo. Dotlej sem se opiral na pretekle dosežke, na njih sem želel gradil nadaljnjo kariero – konec koncev sva s prijateljem Nikolo Grubišo imela izjemno znanje in ‚doto‘ ter sva jo želela dati ljudem. Imela sva mednarodno knjižno uspešnico, izredno cenjeno med ameriškimi poslovneži, blagoslovil jo je celo eden največjih sodobnih modrecev in duhovnih mojstrov, Sai Baba. Ljudje so me dobesedno častili. Predaval sem pred nekaj tisoč ljudmi v tujini. Redno sem se pojavljal v medijih. Poslovneži so iskali moje nasvete in tako naprej. Zelo težko sem sprejel dejstvo, da se bom moral od teh dejavnosti posloviti. Ko pa sem jih opustil, se je začel zasuk. Uvidel sem, da bo moral eden umreti – ali ‚stari jaz‘ ali pa kompletni jaz. Odločil sem se, da pokopljem vse, na čemer sem gradil, in začnem znova. Prepričan sem bil, da se bo tisto, kar mi koristi oziroma je resnično dobro zame, ohranilo tudi po tej izkušnji. Obenem sem iskal primerno tehniko. Potem pa se je vse uredilo.«

Gersonova terapija

Do ozdravitve si je pomagal s terapijo po dr. Maxu Gersonu. »Prvi malenkostni napredek na področju zdravljenja je pokazal enomesečni post. Pred tem sem že začel delno izvajati tudi Gersonovo terapijo. Ključni razlog za izbiro prav te tehnike je bila moja vera oziroma nekakšno notranje zaupanje v njen protokol. Zdravljenja sem se lotil postopoma, a zagnano in dosledno; kolikor sem pač razumel postopke in se priučil pravilne izvedbe. Držal sem se naravne prehranske diete s sveže stisnjenimi ekološki sokovi in kavnimi klistirji. Napredek je bil opazen takoj, a problem je bil, ker Gersonove terapije nihče pri nas ni poznal. Nikogar nisem mogel vprašati za nasvet. Potreboval sem skoraj eno leto, da sem se sam naučil pravilno izvajati terapijo. Po nasvete sem se obrnil kar na Charlotte Gerson, hčer avtorja te metode in ustanoviteljico Gersonovega inštituta. Odločil sem se za zdravljenje na Gersonovi kliniki v Mehiki in pod skrbnim nadzorom Gersonovih zdravnikov – na temelju mojih krvnih izvidov in diagnoze – začel jemati tudi prehranske dodatke. Šele tam sem spoznal pravilni, celoviti protokol v praksi ter spoznal, koliko stvari sem počel narobe. Pozneje sem se zdravil tudi na nam bližji madžarski kliniki. Vse te izkušnje so mi pomagale pri optimalnem izvajanju protokola doma.«

Vsako uro sveži sok

»Vsako uro sem popil natančno določen sveže stisnjen ekološki sok – trinajst na dan. Jedel sem tudi drugo priporočeno hrano ter se prvih nekaj mesecev petkrat na dan, na vsake štiri ure, klistiral z ekološko kavo. To je ključno – protokol je treba izvajati do potankosti. Če dodaš 'malo tega in onega' ali si prilagodiš izvedbo, ne bo učinka. Seveda mi je ob tem izredno pomagala družina, saj je vse skupaj zahtevalo zelo veliko dela.«

Očiščenje in odvajanje strupov

To je bil zanj tudi proces očiščenja na vseh ravneh, duha in telesa. »Ko sem izvajal protokol, se zdravljenje ni odvijalo samo na fizični ravni. Hkrati se je odvijala že prej omenjena ključna sprememba: popolnoma sem se odprl novemu življenju, ga objel in dopustil, da me je osvojilo na vseh ravneh. Če se z vso silo oprimeš nečesa novega, staro samodejno slabi in odpade. Mogoče bi se zdelo nekaterim, da je takšno zdravljenje, ko od jutra do večera izvajaš protokol, ujetništvo v lastnem domu. Vendar je to ključni del procesa, ki razrahlja miselne in čustvene vzorce, da lažje opustiš staro ter se odpreš novemu. Ves protokol sem izvajal dve leti, in vsak dan sem bil manj stari in čedalje bolj novi Boris. Počasi sem opustil velike želje in cilje ter se osredotočil na pomembnejše stvari pred seboj – živel sem. V globini duše sem spoznal, kako sem se kot poslovnež velikokrat povsem nesmiselno obremenjeval z malenkostmi, koliko mi dejansko pomeni družina in pristen stik, kako dragocen je vsak trenutek in podobno. V bistvu sem ves dan – ob stiskanju sokov, kuhanju in klistiranju – razvijal občutek hvaležnosti do življenja, družine in nove priložnosti. Tudi med počitkom, ko nisem izvajal protokola, sem zavestno gojil tovrstne misli in čustva, s tem sem jih očistil škodljivih dejavnikov ter jih nahranil z energijo hvaležnosti, radostnega pričakovanja ozdravitve in lepih trenutkov, ki me še čakajo. Seveda je k temu pripomogla moja zavestna odločitev, da se popolnoma prepustim in sprejmem darilo. Lahko bi se upiral spremembi, se vsak dan pritoževal in podobno. Ali pa najel nekoga, ki bi mi pripravljal hrano in sokove, jaz pa bi še naprej načrtoval cilje v skladu s staro poslovno potjo. A v tem primeru se ne bi zgodilo zdravljenje na duhovni, čustveni in razumski ravni. V tem

el darilo –

Boris Vene: »Še zanimivost – pred približno enim letom je moja žena začela študirati astrologijo na eni najbolj priznanih fakultet. Iz mojih podatkov je razbrala, da je moje življenje prepleteno s področjem zdravja in da si bom moral, tako ali tako, cilje postaviti okoli tega področja. Seveda sem ta podatek hvaležno sprejel in si zastavil novo pot v smeri delovanja na področju zdravja. Z veseljem pomagam ljudem, ki so obtičali na svoji poti ali pa si želijo spremembe. Razvil sem poseben protokol, poimenovan 'body reset', ki zajema vse ravni zdravljenja oziroma očiščevanja. To je zdaj novi Boris, ki ni več niti senca starega. Uživam na novi poti, a se zavedam, da predvsem zato, ker sem hvaležno sprejel darilo – novo življenje. Zdaj je vse lažje. Tudi strah, ki se mi kdaj prikrade v misli, je le bled odsev primarnega, zakoreninjenega strahu pred smrtjo, ki sem ji zrl v oči. Zato se čutim čedalje bolj svobodnega in moj glavni cilj je, še bolj se predati in prepustiti Življenju.«

procesu sem dojel tudi nekaj stvari, ki sem jih sicer poznal iz teorije, vendar nisem z njimi živel. Na primer, da je odgovornost za moje zdravje popolnoma in izključno v mojih rokah. Pokazala se je tudi močna potreba po jasni odločitvi, disciplini in osredotočenosti. Brez tega ne gre, tudi pri zdravljenju ne. Spoznal sem tudi, da je ključna močna vizija in želja po življenju. Moja spodbuda je bila, videti otroke odrasti. Ker sem imel razlog za življenje, sem imel voljo in moč za izvajanje vsega potrebnega.«

Zdravilni učinki terapije

Bolje je spoznal sebe, pa tudi zdravilne učinke Gersonove terapije. »Med terapijo sem dojel veliko stvari o sebi in mnoge ljubeznive stvari o družini, ki so priplavale na površje. Že prej sem bil pozoren na to, da bi čim več časa preživeli skupaj, vendar sem bil pogosto z mislimi povsem odsoten, tako da ne preseneča, da nismo imeli nekega skupnega globljega cilja, ki bi nas povezoval. Moja bolezen pa nas je resnično združila v namenu in vsak je sprejel svojo vlogo. Dobil sem podporo, ki je ni mogoče dobiti ali kupiti nikjer. Družina je zaživela v neki posebni harmoniji; kot glasbeni virtuozi, ko skupaj prvič zaigrajo ubrano melodijo, o kateri prej niso vedeli, da lahko zveni tako dobro. Nikoli ni bilo nobenemu nič odveč in nobeden se ni upiral nalogam. Tudi otroka, ki sta bila v najstniških letih, sta postopoma odgovorno in zrelo sprejela novo stanje. Sin se je pozneje celo odločil, da nadaljuje študij na zdravstveni šoli, morda prav zaradi te izkušnje. Ozdravitev je bila v bistvu proces očiščenja in je vodil do vnovičnega ovrednotenja ciljev in življenjskih prioritet. Seveda se učinki Gersonove terapije (GT) razlikujejo od bolnika do bolnika. Eden izmed ključnih dejavnikov pri meni je bil, da sem v metodo neomajno zaupal. Preveril sem dejstva in se odločil, da je to moja pot do rešitve. GT je bila moje izhodišče, prisilila me je v spremembo življenjskih navad; poznam pa tudi ljudi, ki jim ni pomagala – mislim, da zato, ker so jo izvajali predvsem na fizični ravni. Če sprejemaš terapijo kot ‚obvoz na cesti do znanih, v preteklosti začrtanih ciljev‘, ti ne bo uspelo. Če pa sprejmeš GT kot novo življenje in popolnoma osvojiš nove poti, se zgodi v tebi sprememba. In to je zdravljenje. Ne pozabimo, da naj bi okoli 90 odstotkov bolezni izhajalo iz psihe – zato se mora tudi zdravljenje začeti in zgoditi predvsem tam. Ne trdim, da me je ta protokol pozdravil sam po sebi, mi je pa tlakoval pot do celovitega procesa za ozdravitev na vseh ravneh ter vsekakor očistil strupov in nahranil fizično tkivo. Ker se mi zdi ta celoviti pogled na zdravljenje ključen in izredno pomemben, sva se z Nikolo odločila, da napiševa knjigo Zdravje je v nas – prvi koraki (ki jo lahko dobi vsakdo brezplačno na spletni strani www.moksha.si). Knjiga se začne tam, kjer se po navadi knjige o zdravju končajo – pri statistikah in razlagi različnih zdravilnih tehnik, ki naj bi bile v praksi najučinkovitejše. Seveda ni bistvo v tehniki, temveč v pravilnem pristopu in spremembi pogleda nase, na druge in na svet. V bistvu je knjiga vodnik po krizi na vseh področjih, oziroma pove, kaj ti je narediti, če se znajdeš na pomembni življenjski prelomnici.«

Borisu Venetu je na poti do ozdravitve in velikih osebnih sprememb na vseh ravneh življenja pomagala tudi Gersonova terapija.

Kako mu je vse to uspelo? »Na začetku sem se lotil zdravljenja z egom – kot še en cilj, ki ga bom dosegel, če mu bom namenil dovolj energije. Ključ pa je bil v drugačnem pogledu na bolezen in ponovnem ovrednotenju ciljev ter življenjskih prioritet. Spoznal sem, da uspeha ne prinaša veliko denarja, temveč veliko pristne radosti. Bogastvo ni razkošna vila in prestižen avtomobil, temveč družina, ki ti stoji ob strani in na katero lahko vedno računaš. Slava išče odobravanje in potrditev med ljudmi, stanje globoke izpolnitve pa dosežeš šele, ko to najdeš v sebi.«

Popolna predaja

Bistvena za ozdravitev je bila tudi predaja. »Vmes sem šel tudi skozi fazo, ko je moje življenje viselo na nitki in sem se moral popolnoma predati. Šele tedaj sem spoznal, da se v mojem mišičastem, močnem telesu skriva nežna duša, ki je popolnoma drugačna od prodornega, mačističnega jaza, ki je v meni prevladoval dotlej. Spoznal sem, s kolikšno energijo ega sem prežel svoje tkivo in kako sem znal urejati domala vse stvari s svojo markantno pojavo in odločnostjo. Med boleznijo pa se je moj razum, ki ga je bilo dobesedno na smrt strah, umaknil – in pokazala se je duša. To je bil del mene, ki ga dotlej nisem poznal. Zgodilo se je nekaj nenavadnega. V nekem trenutku, ko je bilo najhujše – še spati nisem mogel in nisem imel energije niti za govorjenje, kaj šele za gibanje – sem začutil, da je vse popolno. Ni naključij, ni pomot in vse se odvija v pravo smer. To globoko spoznanje me je pomirilo, lahko bi celo rekel, da me je na neki subtilni ravni osvobodilo. To je bil ključen trenutek, ko se je začela zdraviti duša, telo pa je potrebovalo še nekaj let. V bistvu sem tedaj vedel, da se bom pozdravil, le skrben moram biti še naprej in izvajati vse po programu.«

Bolezen je lahko učiteljica

Bolezen ga je zelo veliko naučila. »Najpomembnejše spoznanje je bilo, da me ne bo pozdravila nobena tehnika in terapija, saj bolezen ne izhaja s fizične ravni. Bolezen lahko dojamemo kot sla, ki nam kaže sporočilo, da smo v življenju zašli, da nekaj počnemo narobe. Če to sprejmemo in razumemo, se ne bomo bojevali proti njej – torej ne bomo želeli ubiti sla – temveč bomo raje pogledali v ozadje, kakšno sporočilo nam prinaša. Telo je zemljevid, na njem odseva dogajanje na drugih ravneh. Če človek dobi tako sporočilo, ga mora znati razbrati. In sporočilo je vedno poziv k spremembi. Za zdravljenje je ključno, da izberemo neko oprijemljivo terapijo oziroma tehniko in vanjo brezpogojno zaupamo. Tako dobimo vero, moč, upanje in energijo. Hkrati bledi strah in nehamo histerično iskati najboljše tehnike za zdravljenje. Ko se odločimo za neko tehniko, moramo v njej najti osredotočenost in disciplino za izvedbo, kar je posledica vere v ozdravitev in močne želje po življenju. Če tehniki ne zaupamo popolnoma, del energije usmerjamo v raziskovanje, neskončno iskanje ter razmišljanje v smislu, 'kaj pa če obstaja še kaj boljšega …' In ta del energije zdaj ni na voljo za zdravljenje. Med izvajanjem tehnike je treba dopustiti, da nas vse dejavnosti posrkajo vase, saj se šele tako lahko prepustimo oziroma opustimo stare vzorce – kar je ključni namen. In takrat imamo priložnost za rast: dopustiti moramo, da se podre vse, kar nam ne koristi, in da se stvari postavijo na novo. Z enakim zaupanjem in vero, kot smo sprejeli metodo zdravljenja, je treba sprejeti novo življenje, nove cilje in nove prioritete. To je edina pot do končne osvoboditve. Opazovati moraš s strani in dovoliti, da se življenje dogaja, ne pa skušati na silo vplivati na okoliščine.«

Bolezen je prelomnica

Bolezen, pravi Boris Vene, je bila prelomnica, ob njej je našel nov del sebe, in ta mu zdaj tlakuje pot. »V novih ciljih in ovrednotenju nove poti sem razbral drugačno definicijo uspeha in tudi novo strast do življenja. Telo izvaja tisto, kar mu narekuje duša. Živeti in izražati to iskrico postane samo po sebi pot in cilj, vse drugo je manj pomembno. Če si dovolj močan, pogumen in upogljiv, da lahko sprejmeš to pot, te Življenje obdari, nagradi z življenjem. Vendar ponavljam – v to sem bil prisiljen. Nisem bil dovolj moder, da bi opazil, kam pluje moja barka, ter samodejno spremenil smer. Bolezen je bila čer, in ta me je pahnila v spremembo. Če tega ne bi bil naredil, me ne bi bilo več, o tem sem prepričan. Resnično je moral umreti moj stari jaz, da se je lahko rodil novi.« ■